

at være forældre rigtig godt, hvis man ikke helt har forstået det.

Vi er inde i at hjælpe skolerne til, at de har nogle gode børn, der kommer i skole hver dag og har det godt. Derfor kan jeg ikke se, at det her er værre, men at det er fair nok, at der også skal være en yderste konsekvens.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er Venstres ordfører jo i sin gode ret til at mene, men mit spørgsmål gik sådan set på, om ikke Venstres ordfører kan bekræfte, at alle de høringssvar, der er kommet fra faglig side i den her sag, anbefaler det stik modsatte. Det er bare det, jeg gerne vil have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg betragter altså socialrådgivere som en faglig side, og når de fortæller mig, at det her har de brug for, og når vi oven i købet får meldinger fra kommuner, fra vort bagland, fra politiske partier, der siger, at vi har brug for det her, så er jeg i en tryk situation ved at bakke dette lovforslag op.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg gerne fortsætte i samme spor og spørge Venstres ordfører, om høringssvarene er læst. De fleste høringssvar understreger det vigtige i at satse på dialogen og advarer direkte mod, at man tager den her sanktion ind, netop fordi det skader samarbejdet mellem forældre og myndigheder og skole. Er det ikke rigtigt, at de fleste høringssvar, jævnfør ministeriets notat, advarer direkte imod, at man anvender den her sanktionsmulighed, fordi det skader alt det positive, der kunne være i at lave nogle programmer, i at lave noget samarbejde mellem myndigheder og forældre?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg satser også på dialogen, for det er netop det, lovforslaget bygger på som grundlag. Så jeg ser ikke, at der er de store misforståelser og uenigheder, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg bare stille spørgsmålet på en lidt anden måde: Incitamentet for voksne mennesker til at gøre noget for deres børn er det risikoen for at miste 1.000 kr. om måneden, eller er det lysten til at gøre noget for, at de her små, dejlige børn kan blive noget, som man som forældre kan være stolte af? Hvilken tankegang mener Venstre ligger til grund for almindelige voksne menneskers tilgang til deres børn?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mig bekendt ønsker alle det bedste for deres børn, og det forsøger de også så vidt muligt at leve op til. Der er ganske, ganske få, som ikke gør det, derfor skal der også være en mulighed for at handle, og de skal have al den hjælp, de kan få, og først i yderste, yderste, yderste, sidste konsekvens skal der være mulighed for at markere, hvis de ikke ønsker et samarbejde.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Nu siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Da Folketinget førstebehandlede dette forslag til lovgivning, lød det samstemmende fra både Dansk Folkeparti og Venstre og De Konservative, at det jo ikke var, fordi man ønskede, at den her sanktion skulle komme til at træde i kraft, det var jo ikke, fordi man ønskede at straffe de familier, der i forvejen kæmper med så mange problemer, yderligere. Alligevel fastholder man, at denne sanktionsmulighed skal være der.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man på den ene måde kan sige: Vi ved godt, at det går ud over børnene, vi ved godt, at det sandsynligvis ikke vil have nogen effekt, vi ved godt, at alle de, der arbejder med det her til daglig, og som er kommet med høringssvar, anbefaler os ikke at gøre det, men alligevel vil vi gennemføre det, vel vidende at vi risikerer at opnå det stik modsatte af det, som resten af lovgivningen ellers lægger op til, nemlig bedre kommunikation mellem system og borger, større fokus på hele familien.

For sagen er jo, at hvis man kommer i den situation, at en familie er så meget i opløsning, at forældrene ikke er i stand til at levere det, de skal, hvilket er dybt ulykkeligt, så vil man altså